

Maria Sadek

Służba konwojowa policji w województwie wielkopolskim

Studia z zakresu nauk prawnoustrojowych. Miscellanea 3, 85-96

2013

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Maria Sadek*

Służba konwojowa policji w województwie wielkopolskim

Streszczenie: Artykuł pt. *Służba konwojowa Policji w województwie wielkopolskim* poświęcony jest zagadnieniom związanym z pełnieniem służby przez Wydział Konwojowy, stanowiący komórkę organizacyjną pionu prewencji, który podlega Wielkopolskiemu Komendantowi Wojewódzkiemu Policji.

Spośród wszystkich zadań wydziału, do których należy organizacja i realizacja konwojów osób, wartości pieniężnych, poczty specjalnej oraz współpraca z prokuraturami, sądami i zakładami penitencjarnymi, w artykule szczegółowo omówione zostały kwestie dotyczące wyłącznie konwojowania i doprowadzenia osób ze względu na doświadczenia własne autorki. Te właśnie zagadnienia mają najistotniejsze znaczenie dla bezpieczeństwa obywateli, a na ich realizację poświęconych jest najwięcej sił i środków Wydziału Konwojowego.

Słowa kluczowe: Wydział Konwojowy, służba konwojowa policji w Wielkopolsce, konwojowanie i doprowadzanie osób.

Police patrol duty in the Wielkopolska Region

Summary: The article *Police escort duty in Wielkopolska Voivodship* is devoted to issues related to the performance of escort services by the Police Convoy Department to be an organizational unit of the Prevention Department subject to the Regional Police Commander-in-Chief of Wielkopolska Voivodship.

Of all the responsibilities of the Convoy Department including organization and execution of convoys of people, monetary values and secure mail as well as cooperation with public prosecutors, courts and penal institutions, the article exclusively focuses on escorting and bringing people for trials due to the author's personal experience as a police officer. These particular questions are crucial for safety of citizens. Most efforts and resources of the Convoy Department are dedicated to these issues.

Key words: Convoy Department, Police escort duty in Wielkopolska, escorting and bringing for trials.

* Mgr Maria Sadek, sierżant sztabowy, Komisariat Policji Nowe Miasto w Poznaniu, Wydział Kryminalny.

1. Powstanie Wydziału Konwojowego w Poznaniu

Wydział Konwojowy KWP w Poznaniu został utworzony 1 sierpnia 2006 roku, na podstawie Rozkazu Organizacyjnego nr 5/2006 Wielkopolskiego Komendanta Wojewódzkiego Policji w Poznaniu z dnia 20 lipca 2006 roku¹, w oparciu o Koncepcję Biura Prewencji i Ruchu Drogowego KGP zatwierdzoną przez Komendanta Głównego Policji. Początkowo w jego skład wchodziły referat i sekcje miejscowe, jednak po wdrożeniu w dniu 1 października 2007 roku II etapu Koncepcji Biura Prewencji i Ruchu Drogowego KGP, a następnie dołączeniu do Wydziału Konwojowego KWP w Poznaniu Sekcji Policji Sądowej i Poczty Specjalnej, jego struktura uległa rozbudowie.

W związku z powstaniem Koncepcji Biura Prewencji Ruchu Drogowego KGP, Wydział Konwojowy przeniesiony został ze struktur Komendy Miejskiej Policji do Komendy Wojewódzkiej Policji. Celem tej zmiany była poprawa jakości wykonywanych konwojów, a także zapewnienie szybszego reagowania w przypadku zaistnienia sytuacji nadzwyczajnych, stanowiących zagrożenie dla zdrowia i życia uczestników konwojów. Zmiana strukturalna miała także usprawnić organizację konwojów oraz w jasny sposób określić zakres obowiązków i odpowiedzialności poszczególnych ogniw za realizację głównych zadań wydziału. Wydział Konwojowy jest komórką organizacyjną w służbie prewencyjnej odpowiedzialną za działalność wykonawczą, nadzorczą, organizacyjną, analityczną i planistyczną, do której głównych zadań między innymi należą:

1. Organizacja i realizacja konwojów osób z zakładów penitencjarnych do sądów i prokuratur.
2. Realizacja konwojów osób pozbawionych wolności, których udział w czynnościach procesowych wymaga przetransportowania ich do innej jednostki penitencjarnej.
3. Realizacja doprowadzeń osób uchylających się od obowiązku stawienia na wezwanie organu wzywającego, którego siedziba znajduje się poza terenem działania jednostki Policji szczebla powiatowego.
4. Zabezpieczanie transportów przedmiotów wartościowych na rzecz Narodowego Banku Polskiego (transporty pieniężne) oraz Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego (dzieła sztuki objęte gwarancjami rządowymi).
5. Współpraca z sądami i prokuraturami w zakresie poprawy wyposażenia i zabezpieczenia technicznego budynków sądów i prokuratur oraz wdrażania rozwiązań umożliwiających optymalne wykorzystanie sił i środków kierowanych do realizacji zadań konwojowych.
6. Współpraca z kierownictwem zakładów penitencjarnych w zakresie:

¹ *Rozkaz Organizacyjny nr 5/2006 Wielkopolskiego Komendanta Wojewódzkiego Policji w z dn. 20 lipca 2006*, [w:] Ewidencja rozkazów i zarządzeń organizacyjnych Wielkopolskiego Komendanta Wojewódzkiego Policji w Poznaniu.

- a) rozmieszczenia w nich osób tymczasowo aresztowanych oraz nieletnich sprawców czynów karalnych z uwzględnieniem możliwości ich konwojowania na wezwania sądów i prokuratur;
 - b) zapewnienia bezpieczeństwa realizacji konwojów osób.
7. Bieżące współdziałanie z wydziałami konwojowymi innych komend wojewódzkich Policji w zakresie realizacji konwojów osób skazanych i tymczasowo aresztowanych.
 8. Opracowywanie planów i prowadzenie szkoleń w ramach doskonalenia zawodowego dla policjantów i pracowników Wydziału Konwojowego.
 9. Realizacja zadań na rzecz jednostek Policji, w których znajdują się siedziby komórek organizacyjnych wydziału w celu wsparcia podejmowanych działań na rzecz zapewnienia pożądanego poziomu bezpieczeństwa i porządku publicznego (pomoc w zabezpieczeniu imprez masowych oraz pełnienie służby patrolowej)².

2. Struktura organizacyjna Wydziału Konwojowego KWP w Poznaniu

Kierownictwo Wydziału Konwojowego KWP stanowią:

- Naczelnik Wydziału Konwojowego,
- I Zastępca Naczelnika Wydziału Konwojowego,
- Zastępca Naczelnika Wydziału Konwojowego.

Wydział konwojowy złożony jest z komórek umiejscowionych w Poznaniu: czterech sekcji (w tym najliczniejszej Sekcji Policji Sądowej), Referatu, Zespołu Organizacji Służby, a także z referatów, ogniów i zespołów konwojowy znajdujących się w 13 miastach powiatowych na terenie województwa wielkopolskiego. Jest to największy wydział wchodzący w skład Komendy Wojewódzkiej Policji w Poznaniu liczący 264 etaty policyjne i 4 etaty pracowników cywilnych. Jego strukturę organizacyjną określa Regulamin³ z późniejszymi zmianami. Lokalizacja jednostek konwojowych na terenie miast powiatowych nie jest przypadkowa. Jest to uwarunkowane tym, iż na terenie województwa wielkopolskiego znajduje się:

- 5 zakładów karnych w Rawiczu, Wronkach, Kaliszu, Koziegłowach k/Poznania oraz Gębarzewie k/Gniezna,
- 7 aresztów śledczych w Szamotułach, Złotowie, Śremie, Ostrowie Wielkopolskim, Lesznie, Środzie Wielkopolskiej, w Poznaniu (gdzie dodatkowo znajdują się jeszcze 3 oddziały aresztów otwartych),
- 4 zakłady poprawcze w Trzemesznie, Witkowie, Grodzisku Wielkopolskim oraz Poznaniu,
- 5 schronisk dla nieletnich (w Marszewie, Kaliszu, Cerekwicy, Antoniewie),

² <http://bip.mazowiecka.policja.gov.pl/portal/kwr/wolnytekst/742/>, [15.03.2013].

³ Regulamin Komendy Wojewódzkiej w Poznaniu z dn. 15 czerwca 2010.

- 6 młodzieżowych ośrodków socjoterapii w Radawnicy, Krajence, Chodzieży, Gołańczy. W Jastrowiu i Białej znajdują się ośrodki dla dziewczyn.

Właśnie takie usytuowanie zakładów penitencjarnych sprawiło, że komórki zamiejscowe Wydziału Konwojowego powstały w Gnieźnie, Rawiczu, Szamotułach, Lesznie, Ostrowie Wielkopolskim, Kaliszu, Złotowie, Śremie, Środzie Wielkopolskiej, Pile, Koninie, Grodzisku Wielkopolskim i we Wrześni. Komendanci Miejscy i Powiatowi Policji na terenie swoich jednostek przekazali pomieszczenia do dyspozycji Komendy Wojewódzkiej Policji w Poznaniu. Właśnie w tych pomieszczeniach swą służbę rozpoczęli funkcjonariusze komórek zamiejscowych Wydziału Konwojowego Komendy Wojewódzkiej Policji w Poznaniu.

3. Podstawy prawne pełnienia służby konwojowej

Podstawowym aktem prawnym, umożliwiającym konwojowanie osób jest ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 roku o Policji. Uprawnienia Policji w zakresie konwojowania osób zostały zawarte w art. 14. W punkcie pierwszym czytamy: „W granicach swych zadań Policja w celu rozpoznawania, zapobiegania i wykrywania przestępstw i wykroczeń wykonuje czynności: operacyjno-rozpoznawcze, dochodzeniowo-śledcze, administracyjno- porządkowe”⁴. W ramach wymienionych przez ustawodawcę czynności policjanci mogą wykonywać konwoje policyjne. Ponadto, punkt 2 tego samego artykułu określa, że konwoje mogą być wykonywane na polecenie określonych organów: „Policja wykonuje również czynności na polecenie sądu, prokuratora, organów administracji państwowej i samorządu terytorialnego w zakresie, w jakim obowiązek ten został określony w odrębnych ustawach”⁵.

Zadania służby konwojowej realizowane są także w oparciu o Rozkaz 2/95 Komendanta Głównego Policji z dnia 3 kwietnia 1995 roku w sprawie wykonywania przez policjantów służby konwojowej⁶, zwany Instrukcją oraz Zarządzenie nr 360 Komendanta Głównego Policji z dnia 26 marca 2009 r. w sprawie metod i form wykonywania przez policjantów konwojów i doprowadzeń (zmienione Zarządzeniem nr 1471 Komendanta Głównego Policji z dnia 3 grudnia 2009 r.)⁷.

Celem nowego zarządzenia była przede wszystkim poprawa bezpieczeństwa zarówno osób konwojowanych, jak i samych konwojentów. W związku z powyż-

⁴ Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 roku o Policji (Dz.U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277 z późn. zm.), Art.14.1.

⁵ Tamże, Art. 14.2.

⁶ Rozkaz 2/95 Komendanta Głównego Policji z dnia 3 kwietnia 1995 roku w sprawie wykonywania przez policjantów służby konwojowej.

⁷ Zarządzenie nr 360 Komendanta Głównego Policji z dnia 26 marca 2009 r. w sprawie metod i form wykonywania przez policjantów konwojów i doprowadzeń (częściowo zmienione Zarządzeniem nr 1471 Komendanta Głównego Policji z dnia 3 grudnia 2009 r.) (Dz.Ur. KGP Nr 6, poz. 29).

szym, największe zmiany zostały wprowadzone w obowiązkach dowódcy konwoju oraz konwojentów. Jest to widoczne zwłaszcza w zapisie o możliwości odstąpienia od wykonania konwoju w chwili, gdy podczas przejmowania osoby konwojowanej ujawniono nieznane informacje, które mogą mieć wpływ na przebieg konwoju. Zwiększone bezpieczeństwo ma także zapewnić rozszerzenie katalogu środków ostrożności. Konwojenci mogą być wyposażeni w broń maszynową i paralizatory elektryczne, a konwój może odbywać się z użyciem pojazdu opancerzonego lub policyjnego transportu lotniczego. Poszerzeniu uległ również katalog sytuacji, w których zaistnieniu należy realizować konwoje z zastosowaniem wzmoczonych środków bezpieczeństwa. Dotyczy to sytuacji, gdy osoba konwojowana wymaga szczególnego nadzoru lub wzbudza duże zainteresowanie środków masowego przekazu. Do wzmoczonych środków bezpieczeństwa zaliczono także obowiązek ograniczenia do niezbędnego minimum liczby osób znających szczegóły organizacji i realizacji konwoju. Ponadto przewidziano możliwość przeprowadzenia odprawy bezpośrednio przed rozpoczęciem pierwszego konwoju w przypadku kilku następujących po sobie konwojów wykonywanych przez tych samych policjantów, jak również przeprowadzenia odprawy odpowiednio wcześniej w sytuacji, gdy konwój będzie realizowany w czasie, w którym pełnią służbę policjanci odpowiadający za przeprowadzenie odprawy. Jest to konieczne dla zapewnienia właściwej organizacji służby w komórkach organizacyjnych Policji realizujących zadania związane z konwojowaniem.

4. Podstawowe pojęcia związane z konwojowaniem

Poniżej przedstawiono podstawowe pojęcia związane z konwojowaniem i doprowadzaniem osób zgodnie z Zarządzeniem nr 360 Komendanta Głównego Policji⁸:

- 1) konwój – zespół czynności związanych z przemieszczaniem osoby konwojowanej albo wartości pieniężnych lub muzealiów,
- 2) konwój wahadłowy- trasa konwoju przebiega przez kilka miejsc docelowych, gdzie ma nastąpić przekazanie konwojowanego,
- 3) konwój etapowy – system zbiorowego przemieszczania osób konwojowanych,
- 4) doprowadzenie – zespół czynności związanych z przemieszczaniem osoby pozbawionej wolności do siedziby jednostki organizacyjnej Policji lub innego miejsca wskazanego przepisami prawa lub określonego przez uprawniony organ,
- 5) osoba konwojowana – osoba pobrana z zakładu karnego, aresztu śledczego, zakładu poprawczego, schroniska dla nieletnich lub innego ośrodka dla nieletnich, a także osoba skazana lub tymczasowo aresztowana przekazywana w ramach umów międzynarodowych,

⁸ Tamże, § 1.

- 6) osoba wymagająca szczególnego nadzoru – osoba pozbawiona wolności (zatrzymana, tymczasowo aresztowana, lub skazana) w związku z przestępstwem o charakterze terrorystycznym, udziałem w zorganizowanej grupie przestępczej o charakterze zbrojnym, uprowadzeniem statku powietrznego lub morskiego, wzięciem lub przetrzymywaniem zakładników albo innym przestępstwem popełnionym ze szczególnym okrucieństwem, z użyciem broni palnej lub materiałów wybuchowych,
- 7) konwojent – policjant wykonujący konwój. Funkcjonariusze, biorący udział w konwoju mają obowiązek opisać przebieg konwoju w notatniku służbowym,
- 8) wydarzenia nadzwyczajne w konwoju.

Poważne zakłócenie przebiegu konwoju określamy jako wydarzenie nadzwyczajne. Do wydarzeń nadzwyczajnych w służbie konwojowej zaliczamy przede wszystkim sytuacje powodujące poważne niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia oraz mienia. Wydarzeniem takim jest w szczególności:

- a) zabójstwo lub usiłowanie zabójstwa,
- b) samobójstwo lub usiłowanie samobójstwa,
- c) zgon z przyczyn naturalnych,
- d) ucieczka osoby konwojowanej lub doprowadzanej albo usiłowanie uwolnienia tej osoby,
- e) zamach na życie lub zdrowie osób uczestniczących w konwoju lub na konwojowane wartości pieniężne lub muzealia⁹.

W przypadku zaistnienia wydarzenia nadzwyczajnego dowódca konwoju lub policjant odpowiedzialny za wykonanie doprowadzenia podejmuje działania zmierzające do eliminacji zagrożenia, a w szczególności:

- 1) wzywa pomocy hasłem „Konwój wzywa pomocy” oraz niezwłocznie powiadamia dyżurnego jednostki organizacyjnej Policji, na której terytorialnym zasięgu działania nastąpiło wydarzenie nadzwyczajne,
- 2) dowodzi obroną konwoju, zapewnia osobom poszkodowanym pierwszą pomoc i w miarę możliwości organizuje działania pościgowe,
- 3) dokonuje niezbędnych czynności zabezpieczających miejsce wydarzenia nadzwyczajnego,
- 4) niezwłocznie po zakończeniu czynności na miejscu wydarzenia nadzwyczajnego sporządza szczegółową notatkę służbową z jego przebiegu i podjętych działań, którą przekazuje bezpośrednio przełożonemu i dyżurnemu jednostki organizacyjnej Policji właściwej terytorialnie dla miejsca wydarzenia nadzwyczajnego.

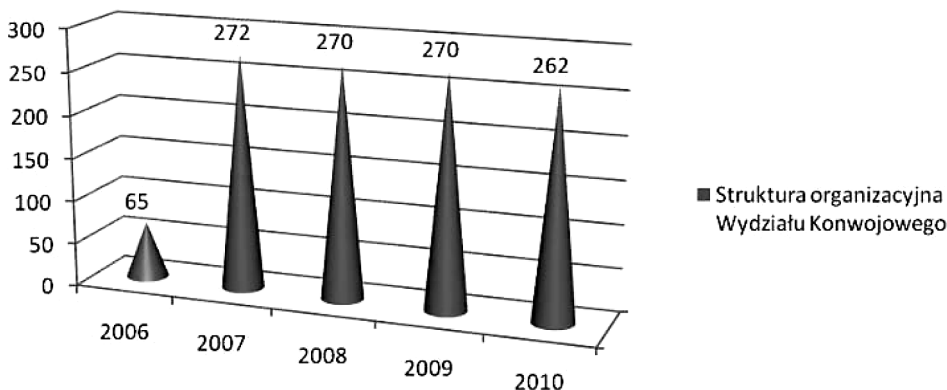
Przyczyny i okoliczności wydarzeń nadzwyczajnych są wyjaśniane przez policjantów wyznaczonych przez kierownika jednostki organizacyjnej Policji wykonującej konwój lub doprowadzenie.

⁹ Tamże, § 1.

5. Wydział Konwojowy w latach 2005–2010

5.1. Struktura organizacyjna Wydziału Konwojowego w latach 2005–2010

Wykres 1. Struktura organizacyjna Wydziału Konwojowego (2005–2010). Stan osobowy w poszczególnych latach.

Źródło: opracowanie własne.

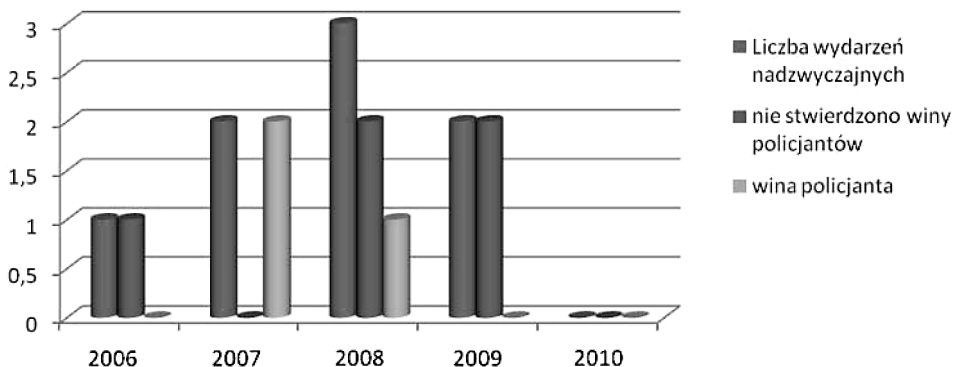
Jak już wcześniej wspomniano, Wydział Konwojowy w Poznaniu powstał 1 sierpnia 2006 roku. Przyłączenie do niego ogniw i zespołów konwojowych znajdujących się w 13 miastach powiatowych na terenie województwa wielkopolskiego spowodowało zwiększenie struktury organizacyjnej o ponad 200 etatów. Co roku struktura Wydziału Konwojowego ulegała także zmianom kadrowym, o których decydował Komendant Wojewódzki Policji w Poznaniu w zależności od bieżących potrzeb.

5.2. Stan dyscypliny

5.2.1. Wydarzenia nadzwyczajne

W badanym okresie doszło do 8 zdarzeń nadzwyczajnych, w 5 przypadkach nie stwierdzono winy policjantów, jednak do 3 zdarzeń doszło z winy funkcjonariuszy. Do największej liczby wydarzeń nadzwyczajnych doszło w 2008 roku, co stanowi 37,5% wszystkich wydarzeń w badanym okresie. Rok później liczba ta spadła do 25%. W roku 2010 nie było żadnego przypadku nadzwyczajnego. Większość zdarzeń miała miejsce w wyniku braku ciągłej czujności i wzajemnej asekuracji funkcjonariuszy podczas konwojów i doprowadzeń. Od 2009 roku podczas odpraw funkcjonariuszy do służby zaczęto kłaść większy nacisk na bezpieczeństwo i zachowanie stałej czujności podczas wykonywania obowiązków służbowych. W roku 2009 doszło co prawda do dwóch zdarzeń,

Wykres 2. Wydarzenia nadzwyczajne (2006–2010).

Źródło: opracowanie własne.

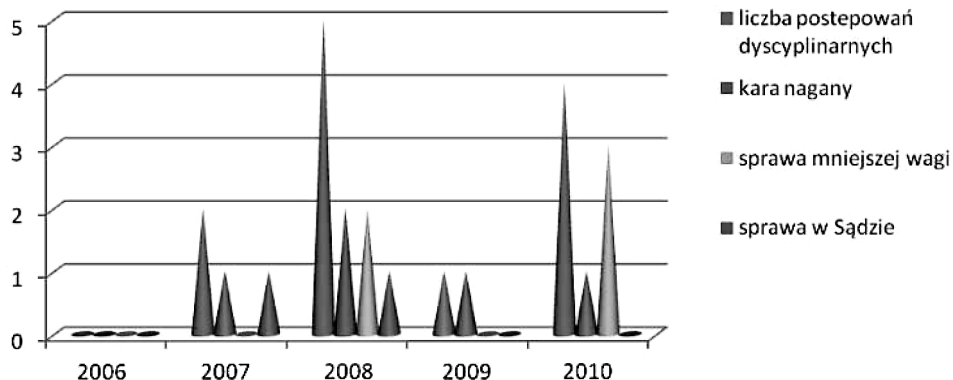
jednak w żadnym przypadku nie stwierdzono winy policjantów. Można więc przypuszczać, że całodniowe szkolenia, które odbywają się co najmniej dwa razy w roku podnoszą standard i zwiększają bezpieczeństwo wykonywanych konwojów, o czym może świadczyć rok 2010, w którym nie odnotowano żadnego zdarzenia nadzwyczajnego.

Do wszystkich wymienionych wyżej zdarzeń nadzwyczajnych doszło w trakcie realizacji konwojów i doprowadzeń osób. Zdarzenie takie nigdy nie miało miejsca podczas konwoju wahadłowego, a następnie etapowego, co świadczy o wysokiej dyscyplinie służbowej, efektywnej organizacji pracy i wysokiej odpowiedzialności zawodowej funkcjonariuszy.

5.2.2. Postępowania dyscyplinarne

W okresie od 2006 do 2010 roku przeprowadzono 12 postępowań dyscyplinarnych. W 5 przypadkach policjantom wymierzono karę nagany, 5 spraw

Wykres 3. Postępowania dyscyplinarne (2006–2010).

Źródło: opracowanie własne.

uznano w toku postępowania jako sprawy mniejszej wagi (gdzie przy naruszeniu dyscypliny przełożony może zastosować jako karę rozmowę dyscyplinującą- co jest jednoznaczne z zakończeniem postępowania). Dwa postępowania dyscyplinarne znalazły finał w Sądzie. W badanym okresie do największej liczby postępowań dyscyplinarnych doszło w 2008 roku, co stanowi ponad 41% wszystkich przewinień, a w kolejnym roku tylko 8,3% postępowań. W 2010 roku doszło do 4 naruszeń dyscypliny, co stanowi ponad 33% przeprowadzonych postępowań.

5.2.3. Postępowanie skargowe

W badanym okresie zarejestrowano łącznie 26 skarg:

- 8 skarg dotyczących niewłaściwego zachowania się funkcjonariuszy,
- 6 skarg: 3 skargi odnośnie procedury użycia kajdanek i kajdanek zespolonych; 3 skargi dotyczyły palenia papierosów w policyjnych środkach transportu,
- po 2 skargi dotyczące: sposobu przeprowadzenia interwencji, przeprowadzonej kontroli osobistej; nieprzyjęcia zawiadomienia o przestępstwie,
- po 1 skardze odnośnie: kierowania pojazdem więźniarką z dużą prędkością; zaginięcia aparatu fotograficznego; złych warunków w więźniarce podczas doprowadzenia; przeprowadzonego postępowania szkodowego; niewykonania konwoju; czynności legitymowania.

Na 26 złożonych skarg tylko jedna, dotycząca zaginięcia aparatu fotograficznego, została uznana za zasadną. Skarga, która dotyczyła niewykonania konwoju tylko częściowo została uznana za zasadną.

5.3. Wyniki w służbie konwojowej

5.3.1. Konwoje etapowe

Tabela 1. Konwoje etapowe (2007–2010).

Rok	Ilość konwojów	Ilość osób konwojowanych	Liczba policjantów	Ilość kilometrów
2007	271	1.607	Brak danych	Brak danych
2008	290	1.715	817	83.721
2009	460	3.078	1.194	100.005
2010	629	6.580	2.621	75.048

Źródła: opracowanie własne.

W badanym okresie ilość konwojów etapowych wzrasta średnio o 7% (pomiędzy latami 2007 a 2008 wzrost o 1%, pomiędzy 2008 a 2009 rokiem liczba konwojów wzrosła o 10%, również w latach 2009 a 2010 liczba ta wzrosła o 10%). Ilość osób konwojowanych również z roku na rok rośnie średnio o ponad 12%. Największy, bo aż blisko 27% wzrost odnotowano pomiędzy latami

2009 a 2010, kiedy to wprowadzono podział na 7 sektorów dla przeprowadzania konwojów etapowych. Liczba policjantów wykonujących konwoje w latach 2007–2010 wzrosła średnio o 19%. Pomiędzy rokiem 2008 a 2009 odnotowano wzrost o 32%, a w okresie 2009–2010 liczba ta wzrosła aż o 56%. Liczba przejechanych kilometrów podczas realizacji konwojów etapowych pomiędzy rokiem 2009 a 2010 wzrosła o 6,3%, natomiast pomiędzy rokiem 2009 a 2010 liczba ta spadła o prawie 10%. Podsumowując, z roku na rok ilość wykonywanych konwojów, liczba konwojowanych osób oraz liczba policjantów biorących udział w konwojach systematycznie rośnie, a długość przejechanych tras po roku 2009 maleje.

5.3.2. Konwoje osób

Tabela 2. Konwoje osób (2005–2010).

	Ilość konwojów	Ilość konwojów nieletnich	Liczba osób konwoj.	Liczba policjantów	Liczba godzin	Ilość kilometrów
1.08.2005–31.12.2005	1.037	89	655	1.713	15.005	Brak danych
1.08.2006–31.12.2006	1.049	116	690	1.825	16.702	Brak danych
2007	5.004	Brak danych	7.426	9.830	62.475	629.136
2008	12.604	787	19.402	27.512	162.316	1.507.215
2009	11.642	690	19.773	24.318	159.572,5	1.226.964
2010	11.926	740	19.992	24.732	164.104	1.182.387

Źródła: opracowanie własne.

W badanym okresie od roku 2005 do roku 2008 liczba konwojów wzrosła aż dwunastokrotnie (12.604). Od roku 2008 liczba ta nieznacznie spadła, ale pozostaje na porównywalnym poziomie. Porównywalnie sytuacja wygląda w przypadku konwojów nieletnich – w roku 2005 zrealizowano 89 konwojów, w roku 2008 – 787 konwojów, a w 2010 – 740 konwojów. Znacząco wzrosła także liczba osób konwojowanych od 655 osób w roku 2005 do 19.992 w roku 2010. Nie należy jednak zakładać, że dane zawarte w powyższej tabeli wskazują na wzrost przestępczości czy ilości zatrzymań. Trudno jest też wskazać jednoznaczną przyczynę takiego wzrostu, ponieważ niektóre z tych osób konwojowano wielokrotnie do tej samej lub kilku różnych rozpraw sądowych. Niejednokrotnie bywa też tak, że konwój dojeżdża do sądu, a okazuje się, że sprawa się nie odbywa z różnych przyczyn, jak np. nieobecność współoskarżonych bądź choroba sędziego. Wzrost liczby konwojów może również wskazywać na opieszałość sądów, które zamiast orzekać w jak najszybszym możliwym czasie przeciągają sprawy, które trwają czasem nawet po kilka lat, a osoby skazane w pierwszej instancji odwołują

się do wyższych instancji, co powoduje ich ponowne konwojowanie. Zmiany organizacyjne Wydziału Konwojowego umożliwiły realizację konwojów na tak szeroką skalę, co znajduje odzwierciedlenie w ilości przepracowanych godzin i przejechanych kilometrów.

5.4. Inne zadania

Ze względu na stale podnoszący się poziom profesjonalizmu, funkcjonariusze Wydziału Konwojowego są z roku na rok coraz częściej angażowani w różnego rodzaju zadania zabezpieczające, głównie imprezy masowe. Wynika to również z faktu modernizacji zasobów i środków trwałych WK – zakup nowych autobusów więźniarek, które umożliwiają przewóz większej ilości osób zatrzymanych podczas tego rodzaju imprez oraz gwarantują bezpieczeństwo.

5.4.1. Patrole i zabezpieczenia w ramach pomocy dla jednostek w terenie

Patrole, w ramach pomocy na terenie całego województwa wielkopolskiego odbywały się tylko w latach 2007 i 2008, udział w nich wzięło 308 policjantów, którzy przepracowali 2.159 godzin. Podczas patroli 85 razy wykorzystano radiowozy.

5.4.2. Realizacja zadań przez funkcjonariuszy policji sądowej w latach 2009–2010

Wszyscy funkcjonariusze Wydziału Konwojowego KWP w Poznaniu, pełniąc służby na terenie Sądów w województwie wielkopolskim zobligowani byli również do realizowania zadań prewencyjnych. W ramach nich łącznie przeprowadzono 419 interwencji, wylegitymowano 968 osób, z czego pouczone 754 osoby, zatrzymano ogółem 102 osoby, z czego 88 na polecenie Sądu i 15 osób poszukiwanych. W analizowanym okresie policjanci zabezpieczyli 111 rozpraw wymagających zaangażowania zwiększonej ilości środków policyjnych. Nadmienić tu należy, że czynności konwojowe realizowane były w tym samym czasie na bieżąco.

5.4.3. Zabezpieczenia imprez masowych

Wydział Konwojowy stale angażowany jest do pomocy przy realizacji zabezpieczeń imprez masowych. Z roku na rok udział WK zwiększa się, zwłaszcza po modernizacji w 2007 roku, gdzie do wydziału trafił jeden autobus więźniarka, a w roku 2008 kolejne cztery autobusy. Ten środek transportu policyjnego jednorazowo przewieźć może 18 osób. Obecność autobusu więźniarki podczas imprez masowych w celu zabezpieczania ładu i porządku publicznego znacznie usprawnia ich zabezpieczenie.

Bezpieczeństwo publiczne stanowi chyba najważniejszą wartość społeczną, warunkującą spokojne bytowanie obywateli oraz ład i porządek w państwie. Stąd też niezwykle istotne jest prawidłowe funkcjonowanie organów Policji. Funkcjonariusze Wydziału Konwojowego, wypełniając postawione przed nimi zadania, bardzo dobrze wpisują się w tę strategię zapewnienia bezpieczeństwa.

Jak wynika z przeprowadzonej analizy zebranych danych dotyczących konwojów i doprowadzeń, konwojów wahadłowych, etapowych i innych zadań realizowanych przez policjantów pełniących służbę konwojową w województwie wielkopolskim, utworzenie Wydziału Konwojowego znacząco przyczyniło się do usprawnienia organizacji konwojów osób, podniesienia ich jakości oraz zwiększenia bezpieczeństwa w trakcie ich realizacji.

Najbardziej zaskakującą informacją wynikającą z przeprowadzonych badań okazała się stale rosnąca liczba konwojów osób oraz konwojów nieletnich. Z tego faktu wynika niezbicie, że służba konwojowa jest bardzo potrzebną jednostką pionu prewencyjnego Policji i z pewnością powinna być nadal rozwijana. Dotychczasowe wysiłki, mające na celu podniesienie wydajności służby konwojowej, a tym samym zwiększenie bezpieczeństwa oraz zapewnienie ładu i porządku publicznego okazały się skuteczne.